Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, şi sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă

În zi de duminică şi de sărbătoare de sfinţi, Eu, Domnul, vin la tine cuvânt din Tatăl, poporul Meu de la izvor. Aşa lucram Eu şi acum două mii de ani. Când era prilej de sărbătoare la iudei Eu Mă apropiam lângă mulţimile adunate şi făceam semne cereşti peste cei neputincioşi, căci îi vindecam pe ei de neputinţele lor, şi eram semn de împotrivire pentru mai-marii iudeilor, pentru cei ce ziceau între ei că au credinţa de la Moise, dar Dumnezeu este simţit cu inima de către cei cărora voieşte El să li se descopere, iar simţirea cea pentru Dumnezeu a celor hărăziţi să fie mărturisitori Domnului a stârnit ea împotriviri mari prin vreme din partea celor ce se făceau mari cu statul lor peste oameni şi cărora le era teamă de adevărul cel pentru Dumnezeu şi luptau ei cu îndrăzneală împotriva lui.

În zi de sărbătoare sfântă a amintirii Mele cu oamenii pe pământ stau cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu, şi Mă dau de pe masa ta celor ce Mă iau cu hrana cuvântului Meu pentru ei, că mulţi Mă iau de la tine şi Mă pun la inimă, căci inima lor simte şi trăieşte venirea Mea la tine cuvânt pe pământ. Îmi amintesc în ziua aceasta de amintire a Mea şi a lucrului Meu pe pământ, Îmi amintesc de împotrivirea celor ce şi-au pus în gând să Mă omoare după ce l-am ridicat din slăbănogirea lui pe cel de mulţi, mulţi ani suferind, şi căruia i-am zis în zi de sâmbătă: *«Ia-ţi patul tău şi umblă!»*.

Se teme omul mare de puterea lui Dumnezeu pe pământ şi caută după ea ca s-o piardă pe ea. De câte ori se iveau mărturisitori pentru Dumnezeu între oameni, mai-marii de peste oameni se temeau şi se ridicau să-i piardă pe cei ce Mă simţeau şi Mă mărturiseau când era să aleagă ei între idoli şi Dumnezeul cerului şi al pământului. Într-o zi de sărbătoare a iudeilor l-am văzut pe cel slăbănog de mulţi ani cum aştepta la scăldătoare ca să-i vină şi lui vremea vindecării, dar alţii ajungeau întâi şi se vindecau şi mergeau apoi, dar la nici unul din ei nu spuneau iudeii de ce umbla după ce se vindeca, căci îngerul venea la scăldătoare şi o făcuse pe ea vestită între iudei. Când însă Eu am fost Cel care am sculat pe slăbănog apropiindu-Mă şi întrebându-L*: «Vrei să te faci sănătos?»*, o, s-a stârnit atunci împotrivire mare între mai-marii iudeilor, căci este proorocit prin Scripturile care mărturisesc că voi veni, este scris că voi fi ca semn de tăgadă şi că voi stârni împotriviri.

O, poporul Meu, cei care cercetează Scripturile şi mai ales pe cele pentru vremea de apoi, socotesc ei că în ele au viaţă veşnică, şi tocmai ele sunt care mărturisesc despre Mine şi despre această lucrare că voi veni cu ea pe pământ ca să dau viaţă oamenilor, şi nu vin oamenii spre Mine ca să aibă viaţă veşnică. O, aceasta le-am spus Eu şi iudeilor care s-au sculat cu împotrivire ca să-Mi pună la cale moartea pentru că l-am vindecat în ziua sâmbetei pe cel de mult slăbănog. O, nu Eu am mărturisit despre Mine în ziua aceea, ci fapta săvârşită cu minune mare peste trupul celui slăbănog, căci Eu nu de la om iau mărturie, şi spun aceasta spre mântuirea omului, ca şi acum două mii de ani.

Se ivesc împotriviri mari pe pământ din pricina dorului de mărire al oamenilor care se simt mari, şi se dărâmă unii pe alţii cei mari, că nu le ajunge mărirea, şi calcă ei cu duhul minciunii peste cele adevărate şi îşi păstrează semeţia lor faţă în faţă cu adevărul lucrurilor. Împăraţi şi regi şi mai-mari de pe pământ şi-au păstrat cu luptă josnică tronurile lor şi s-au temut de Dumnezeu şi de credincioşii lui Dumnezeu şi nu-i voiau pe pământ pe ei, căci se temeau de curajul lor cel sfânt, de credinţa şi de dragostea lor de Dumnezeu, căci dragostea este numai Dumnezeu când ea este între oameni pe pământ, iar oamenii care se vor puternici în ei înşişi se tem de această putere, se tem de dragostea lui Dumnezeu din om.

Sunt venit cu sărbătoare de sfinţi în zi de duminică lângă serbarea pomenirii minunii vindecării slăbănogului care nu putea singur să ajungă în apa vindecătoare când îngerul cel de sus venea cu vindecarea peste cel ce se atingea de el când el scutura apa prin venirea lui la scăldătoare. Sunt cu ceată de sfinţi mucenici, că mult doresc sfinţii să vin cu ei pe pajiştele Mele cu voi, măi fiilor care-Mi aşterneţi cuvântul în cartea sa când vin să-l las peste voi! E zi de sobor între sfinţii mucenici pentru marele Meu mărturisitor Gheorghe, biruitorul cel împotriva necredinţei împăratului cel din vremea lui. El este acum mărturisitor pe calea venirii Mele pe pământ cuvânt aşa cum cu toţi sfinţii vin, căci este scris în Scripturi să vin cu ei, iar Eu vin şi lucrez, şi lucrează şi ei, căci cei ce s-au făcut pe pământ după chipul şi asemănarea Mea înaintea mai-marilor domnitori de peste oameni, aceia lucrează ca Mine, lucrează ei după asemănarea lucrului Meu, precum şi Eu, căci dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez şi Eu.

Binecuvintez intrarea sfinţilor Mei, iar ei binecuvintează pe Domnul Dumnezeul lor, pe Care cu atâta dor şi putere de cuvânt L-au mărturisit pe pământ spre ruşinea celor necredincioşi şi atât de fricoşi faţă în faţă cu dragostea lui Dumnezeu din cei mărturisitori pentru ea pe pământ. Amin.

— O, nu este, Doamne, nu este putere pe pământ care să poată stinge, care să poată ea birui dragostea Ta din om, pusă de Tine în cei ce s-au aprins de la Tine şi Te-au mărturisit cu putere înaintea păgânilor. Cel ce stătea cu împăratul pe tron în vremea mărturisirii mele, acela s-a temut de mine când m-am împotrivit lor, alegându-Te pe Tine în schimbul lor şi aruncând pe idolii lor. Dragostea mea cea pentru Tine mă întregea la trup ori de câte ori ei îmi risipeau trupul sub chinuri fel de fel, iar teama lor de mine creştea în ei, căci Tu erai puterea mea şi vindecarea mea peste trupul meu cel sfâşiat cu torturi pregătite cu cruzime de inimă pentru cei ce nu se lepădau de Tine ca să se închine lor. Urmaşul împăratului îl îndemna mereu pe împărat să mă sfâşie, dar minuni nemaivăzute veneau de la Tine şi mă scoteau biruitor şi tare în dragostea mea cea pentru Tine, şi la ea a tras apoi împărăteasa, căreia Tu i-ai atins inima ca să se tragă de partea Ta şi să-i ruşineze pe cei mincinoşi. O, mare este puterea Ta, Doamne, pentru cei întru care Tu binevoieşti! Aşa Ţi-ai scris Tu puterea şi adevărul Tău pe pământ între oameni, iar în cartea mărturiilor sunt şi eu scris mărturisitor al Tău, şi mare slavă mi-ai hărăzit Tu apoi în cer şi pe pământ, că mulţi m-au luat de sprijin de la Dumnezeu pentru ei când au avut ei de biruit peste cel rău. Am rămas de mare ajutor şi de mare amintire în neamul român, căci eu am sprijinit mult, şi tot aşa şi acum fac pentru acest neam, că i-am văzut în cer soarta lui cea de la Tine şi m-am alipit Ţie cu putere pentru lucrarea Ta cu el, şi iată, pentru venirea Ta la el, căci pe vatra lui vii şi-Ţi laşi cuvântul celei de-a doua veniri a Ta de la Tatăl pe pământ, acum, la sfârşit de timp, căci început şi sfârşit lucrezi Tu pe pământ.

O, cât îi doare pe sfinţi durerea Ta cea pentru neamul român, o, Doamne! Se tem cei mincinoşi din acest neam, se tem de cei curaţi cu inima lor pentru el şi caută să-i doboare mereu pe ei şi să domnească ei, cei ce nu vor decât binele lor şi umilirea acestui neam, ameţit acum de tot de la necredincioşia cea pentru el a celor ce vor cu orice preţ puterea lor peste el şi vor să răstoarne prin duhul prostiei lor pe cei ce dau să scoată la ţărm soarta acestui neam, faţă în faţă cu cei ce se luptă fără de ruşine să biruiască ei pentru stat mare pe grumazul acestui neam.

O, cât întuneric este în cei orbiţi de dorul lor de stăpânire, Doamne! Iată, mâine e zi de doliu pe fruntea neamului român, căci cei ce se luptă să pună ei mâna pe frâie, se luptă cu puterea nedreptăţii să-şi facă loc la cârmă şi să facă apoi jaf şi jale pe faţa poporului român. O, cum să facem să biruim noi, cei din cer, pentru acest neam, nu cei răi de pe pământul român, Doamne? Plâng sfinţii cu Tine de la cei ce dau să-Ţi răstoarne mereu cu susul în jos biruinţa cea pentru Tine a celor drepţi cu inima şi cu fapta lor pentru acest neam, ales de Tatăl pentru Tine ca să vii şi să biruieşti pe satana şi pe antichrist, din mijlocul acestui neam lucrând şi cuvântând peste pământ. O, fă-le lor, Doamne, ca regelui Irod, care s-a împotrivit naşterii şi creşterii Tale în

mijlocul lui Israel, căci sfinţii Tăi tânjesc cum şi pe pământ au tânjit ca să biruieşti Tu, şi nu omul cel potrivnic Ţie, o, Doamne.

Scoală-Te, Doamne, şi mergi biruitor în fruntea oştirilor cereşti, căci Tu eşti scris în Scripturi să biruieşti minciuna şi pe împăratul minciunii şi pe toţi slujitorii lui! Dă-i poporului cuvântului Tău duhul veghii tot mai aprins lângă Tine pentru mersul Tău cel plin de biruinţă pentru slava Ta în mijlocul acestui neam de pe pământul român! Mărire Ţie, Doamne, şi nu oamenilor care-şi caută mărirea! Aşa ne este rugăciunea înaintea Ta, şi mângâie-ne Tu pe noi în cer cu împlinirea aceasta. Amin.

— O, mare este credinţa ta şi râvna ta cea pentru Mine, mucenic mărturisitor! Voi pune pe poporul Meu la veghe, dar duhul rău a intrat cu tot întunericul lui în cei ce dau să jefuiască şi să prade casa aceasta, vatra neamului român. Le-am hărăzit lor să nu aibă pe nicăieri loc pe lângă cei ce au fost aşezaţi să vegheze şi să cârmuiască acum soarta acestui neam, şi aceasta i-a îndârjit diavoleşte şi s-au sculat să doboare pe cei cu veghea şi să se aşeze ei domni mari şi tari aşa pătaţi cum sunt. O, de câte ori am suspinat în cuvânt şi am strigat cu dor şi cu suspin peste neamul român ca să Mă asculte ceea ce-l povăţuiesc Eu pe el, dar n-a voit el să se aplece şi să facă voia Mea! O, cum să fac să-l ocrotesc acum de căderea lui sub cei necredincioşi lui, şi care nu sunt ei voia poporului cel bun, şi sunt voia lor însăşi, şi cu care dau ei să biruiască acest neam, care nu pricepe cine sunt cei ce dau să pună mâna pe cârmă prin puterea răutăţii lor, care i-a orbit de tot, căci numai cei orbi ca şi ei nu văd cu câtă răutate lucrează ei. Mă doare, Mă doare, şi îi va ajunge pe ei durerea Mea, ca şi pe toţi cei care s-au împotrivit în vreme binelui lui Dumnezeu peste pământ.

Aşează-te, poporul Meu de la izvor, aşează-te, fiule, în duhul veghii sfinte şi stai cu gândul şi cu inima la durerea Mea, şi să stăm de veghe Noi şi cu voi, fiilor. Vă va fi împărţită lucrarea veghii, căci este de vegheat. Satana şi slujitorii lui sunt în luptă ca să biruiască puterea acestui neam. Să veghem, fiilor, şi să-L rugăm pe Tatăl să trezească El pe cei mari cu inima şi cu dreptatea şi cu dragostea pentru acest neam, căci neamul român are de la Tatăl chemarea cea mare ca să-Mi fie Mie loc de primire până ce voi sfârşi de biruit pe satana, precum este scris, dar este nevoie să facă unire pământul cu cerul în împreună lucrare, căci Eu nu voiesc moartea păcătoşilor, ci salvarea lor o voiesc, şi trebuie să-i fac şi pe ei să-şi voiască salvarea, iar lucrul Meu este mult, căci este la sfârşit.

Tot poporul cuvântului Meu să se aşeze în rugăciune şi să ceară de la Dumnezeu pază şi veghe sfântă peste sufletul neamului român. Tot poporul cuvântului Meu să stea cu inima sus la Dumnezeu şi cu gândul la neamul român, cel încercat acum de cei răufăcători lui din mijlocul lui, şi care nu se satură de dorul de domnie peste acest neam, înşelat mult de cei ce îl înşeală pe el. O, dacă M-ar întreba pe Mine acest neam, Eu i-aş spune lui cum să lucreze pentru soarta lui, dar lui îi spune ceata celor răzvrătiţi de peste el, şi nu este cel care să-i facă lui trezirea cea mare, căci pe Mine, mântuirea lui, nu Mă aude, nu aude cum îl strig ca să-l ocrotesc pe el.

Am stat cu cuvânt de sărbătoare în zi de sobor de sfinţi la masă cu tine, popor al cuvântului Meu. Să iei, fiule, putere de sus prin cuvântul Meu de peste tine şi să poţi cu putere pentru Domnul Dumnezeul tău. Stai înaintea Mea ca să Mă sprijin pe tine, şi să prinzi bucurie că poţi pentru Dumnezeu, căci Eu, Domnul, am grijă să poţi. O, să ai şi tu grijă să poată Dumnezeu prin puterea ta, prin supunerea ta înaintea Lui, căci Eu îţi dau de lucru, ca să fii tu cel credincios lucrului Meu cu tine.

Să ne dăm unii altora pacea cea de sus, măi fiilor. În dureri şi în lupte cu dureri, pacea este mângâierea durerii. Nu se pot ocoli durerile când vin, dar pacea aduce peste ele mângâieri şi-L aduce pe Domnul lângă ele şi îl ţin ele treaz pe cel durut. Aşa să stăm noi pentru veghea cea de peste neamul român, atât de înşelat acum de cei cu faţa vopsită, şi care n-au ce să-i dea lui, decât pagubă peste tot, căci cei ce caută pentru ei înşişi sunt orbiţi de dorul puterii peste oameni şi se

zbat orbește, că n-au ei Dumnezeu de Care să se teamă pe pământ, şi numai de ei ţin seama, până ce se vor încăiera ei între ei, spre paguba şi spre ruşinea lor.

O, neam român, îţi hărăzesc pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care să te înţelepţească de sus. Îţi doresc cu tot cerul sfânt slava Mea cu tine, care lucrează în mijlocul tău pentru viaţa ta. Ţi-aş da trezire mare, dar Mi-e milă. Voiesc să-ţi dau mângâiere. Cum să fac să-ţi dau? Voiesc să-ţi dau vedere. Cum să fac? Vrăjmaşii tăi şi ai Mei stau gata să te culce sub picioarele lor. Mi-e tare milă de tine. Cum să fac să-ţi dau salvare, cum să fac? Mă întreb cu cei din cer şi Mă întreb cu tine, dar cum să fac cu tine ca să Mă auzi?

O, auzi glasul Domnului, neam român! Te strigă Domnul. Răspunde-I Lui! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2012